

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA FINANCE
FINANČNA UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE

Šmartinska cesta 55, p.p. 631, 1001 Ljubljana

T: 01 478 38 00
F: 01 478 39 00
E: gfu.fu@gov.si
www.fu.gov.si

Davek na finančne storitve

Podrobnejši opis

2. izdaja, junij 2020

KAZALO

1.0 UVOD	3
2.0 PREDMET OBDAVČITVE	3
2.1 Transakcije, ki niso predmet obdavčitve.....	3
3.0 DAVČNI ZAVEZANEC	3
3.1 Kdaj se šteje, da je finančna storitev izvedena na območju Republike Slovenije.....	3
4.0 NASTANEK OBVEZNOSTI OBRAČUNA DAVKA	3
5.0 DAVČNA OSNOVA IN DAVČNA STOPNJA	4
5.1 Davčna osnova	4
5.2 Davčna stopnja.....	4
6.0 OPROSTITVE	4
6.1 Oprostitev za nekatere finančne storitve	4
6.2 Oprostitev za finančne storitve, ki jih opravijo določeni subjekti.....	4
7.0 OBVEZNOSTI V ZVEZI Z OBRAČUNOM IN PLAČILO DAVKA	4
7.1 Davčno obdobje	4
7.2 Obračun DFS.....	4
7.3 Plačilo davka.....	4
7.4 Knjigovodstvo in hramba dokumentacije	4
8.0 UPORABA DRUGIH PREDPISOV	5
8.1 Popravljanje napak v obračunih, predložitev obračuna po poteku predpisanega roka ter predložitev obračuna pri postopkih prenehanja.....	5
8.2 Ostala vprašanja postopka in pristojnosti.....	5
9.0 VPRAŠANJA IN ODGOVORI	5

1.0 UVOD

V skladu z [Zakonom o davku na finančne storitve - ZDFS](#) je davek na finančne storitve (DFS) transakcijski davek, ki ga davčni zavezanci po tem zakonu plačujejo od opravljenih finančnih storitev v določenem obdobju. Davčna obveznost nastane v trenutku, ko je finančna storitev opravljena, pri čemer se šteje, da je finančna storitev opravljena takrat, ko je zanjo plačana provizija. V nadaljevanju so predstavljene temeljne vsebine ZDFS.

2.0 PREDMET OBDAVČITVE

Predmet obdavčitve so naslednje storitve (v nadaljevanju: finančne storitve):

- a) dajanje kreditov oziroma posojil v denarni obliki in posredovanje pri sklepanju teh poslov ter upravljanje kreditov oziroma posojil v denarni obliki, ko te storitve opravlja kreditodajalec oziroma posojilodajalec,
- b) izdajanje kreditnih garancij in drugih denarnih jamstev ter upravljanje kreditnih garancij s strani kreditodajalca,
- c) transakcije, vključno s posredovanjem, v zvezi z depoziti in tekočimi oziroma transakcijskimi računi, plačili, nakazili, dolgovi, čeki in drugimi plačilnimi instrumenti,
- d) transakcije, vključno s posredovanjem, v zvezi z valuto, bankovci in kovanci, ki so zakonito plačilno sredstvo,
- e) storitve zavarovalnih posrednikov in zastopnikov.

Po tem zakonu so kot predmet obdavčitve določene tudi storitve zavarovalniškega posredovanja in zastopanja, ki so izvzete tako iz obdavčitve z DDV kot tudi z davkom od zavarovalnih poslov.

2.1 Transakcije, ki niso predmet obdavčitve

Predmet obdavčitve niso transakcije in posredovanje z delnicami, deleži v podjetjih ali združenjih, obveznicami in drugimi vrednostnimi papirji ter upravljanje investicijskih skladov, čeprav so te storitve tudi oproščene plačila DDV.

3.0 DAVČNI ZAVEZANEC

Davčni zavezanec je vsaka oseba, ki na območju Republike Slovenije izvaja finančne storitve,. Davčni zavezanci za davek na finančne storitve so torej banke, druge finančne institucije in druge osebe, ki izvajajo finančne storitve, za katere je predvidena obdavčitev po tem zakonu, vključno s podružnicami tujih bank in poslovnimi enotami tujih pravnih oseb v Republiki Sloveniji ter vključno s tistimi tujimi osebami, ki po materialni zakonodaji lahko opravljajo finančne storitve v Republiki Sloveniji neposredno.

3.1 Kdaj se šteje, da je finančna storitev izvedena na območju Republike Slovenije

Šteje se, da je finančna storitev izvedena na območju Slovenije, če jo izvede oseba, ki ima na območju Slovenije sedež svoje dejavnosti ali poslovno enoto, ki izvede storitev, oziroma stalno ali običajno prebivališče.

Ne glede na prejšnji odstavek se šteje, da je finančna storitev izvedena na območju Slovenije tudi, če jo izvede oseba, ki nima sedeža svoje dejavnosti ali poslovne enote, oziroma stalnega ali običajnega prebivališča v Sloveniji, lahko pa v skladu z veljavno zakonodajo neposredno izvaja finančne storitve na območju Slovenije za naročnike oziroma prejemnike storitev, ki imajo sedež dejavnosti, poslovno enoto oziroma stalno ali običajno prebivališče na območju Slovenije.

4.0 NASTANEK OBVEZNOSTI OBRAČUNA DAVKA

Kot že navedeno, je DFS transakcijski davek, zato se obračuna od opravljenih storitev.

Davčna obveznost nastane v trenutku, ko je finančna storitev opravljena. Šteje se, da je finančna storitev opravljena, ko je zanjo plačano nadomestilo (provizija).

5.0 DAVČNA OSNOVA IN DAVČNA STOPNJA

5.1 Davčna osnova

Osnova za davek je nadomestilo (provizija), ki ga je davčni zavezanec prejel kot plačilo v zvezi z opravljeno finančno storitvijo. Kot provizija se ne štejejo obresti, ki jih je naročnik finančne storitve dolžan plačati davčnemu zavezancu v zvezi z izvedbo dogovorjene finančne storitve, če te obresti ne predstavljajo plačila nadomestila stroškov davčnega zavezanca v zvezi z opravljeno storitvijo.

5.2 Davčna stopnja

Davčna stopnja je 8,5 odstotka od davčne osnove. Za obveznosti, nastale do vključno meseca decembra 2014, veljala stopnja v višini 6,5 odstotka od davčne osnove.

6.0 OPROSTITVE

6.1 Oprostitev za nekatere finančne storitve

ZDFS določa oprostitev plačila davka za nekatere finančne storitve, in sicer za storitve, ki so obdavčene z DDV in davkom od prometa zavarovalnih poslov.

6.2 Oprostitev za finančne storitve, ki jih opravijo določeni subjekti

Plačila DFS so oproščene tudi finančne storitve, ki jih opravijo določeni subjekti, npr. BS, ECB, EU, ter storitve, ki se opravijo ali ki jih opravijo Evropski instrument za finančno stabilnost, mednarodna finančna institucija, ki jo ustanovita dve ali več držav članic EU, Evropska skupnost za atomsko energijo, EIB, mednarodne organizacije ter diplomatska in konzularna predstavništva tujih držav.

7.0 OBVEZNOSTI V ZVEZI Z OBRAČUNOM IN PLAČILO DAVKA

7.1 Davčno obdobje

Za davčno obdobje se šteje obdobje enega koledarskega meseca. Davčni zavezanec mora obračunati davek za vsako posamezno davčno obdobje, v katerem je opravil finančne storitve, ki so predmet obdavčitve po ZDFS.

7.2 Obračun DFS

Svojo obveznost mora davčni zavezanec izkazati v obračunu davka na finančne storitve. Davčnemu organu mora predložiti [obračun davka](#) za vsako davčno obdobje, v katerem je nastala obveznost obračuna davka, in sicer najpozneje zadnji delovni dan meseca, ki sledi davčnemu obdobju, v katerem je nastala obveznost za obračun davka.

7.3 Plačilo davka

Davčni zavezanec mora davek plačati najpozneje zadnji delovni dan meseca, ki sledi davčnemu obdobju, v katerem je nastala obveznost za obračun davka. Davčni zavezanec mora plačati DFS v državni proračun na prehodni davčni podračun - proračun države SI56011008881000030, referenca je: SI19 DŠ-64009.

7.4 Knjigovodstvo in hramba dokumentacije

Davčni zavezanec mora v svojem knjigovodstvu zagotoviti podatke, ki omogočajo pravilno in pravočasno obračunavanje davka po tem zakonu ter zakonu, ki ureja davčni postopek. Vsak davčni zavezanec mora davčnemu organu omogočiti dostop do podatkov iz prejšnjega stavka

oziroma mu jih na njegovo zahtevo predložiti v rokih in na način, kot je določen z zakonom, ki ureja davčni postopek.

Davčni zavezanec mora zagotoviti hrambo dokumentacije, ki je pomembna za izračun davčne obveznosti po tem zakonu do poteka absolutnega zastaralnega roka pravice do izterjave davka, na katerega se nanaša.

8.0 UPORABA DRUGIH PREDPISOV

8.1 Popravljanje napak v obračunih, predložitev obračuna po poteku predpisanega roka ter predložitev obračuna pri postopkih prenehanja

Glede popravljanja napak iz preteklih davčnih obdobj v tekočem obračunu in naknadni predložitvi obračuna po preteku predpisanega roka za njegovo predložitev ter glede predlaganja davčnih obračunov pri postopku prenehanja davčnih zavezancev, pri postopku prisilne poravnave, pri stečajnem postopku, pri postopku likvidacije in ob smrti davčnega zavezanca, se smiselno uporabljajo določbe [Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-1](#).

Postopek popravljanja podatkov za pretekla obdobja v tekočem obdobju je urejen v 88.b členu ZDDV-1 in se uporablja za popravlanje napak iz preteklih obdobj. V 88.c členu tega zakona pa je urejen postopek predložitve obračuna DDV, ki ga davčni zavezanec ni predložil v predpisanem roku. Davčni zavezanec se pri popravku napake, pod pogoji in na način iz 88.b člena ZDDV-1 razbremeni odgovornosti za prekršek, prav tako se odgovornosti za prekršek razbremeni tudi davčni zavezanec, ki naknadno predloži obračun v skladu z 88.c členom ZDDV-1.

Tako popravlanje napak iz preteklih obdobj v tekočem obračunu kot tudi naknadna predložitev obračuna je možno le do vročitve odmerne odločbe v postopku nadzora obračuna davka pri davčnem organu ali do začetka davčnega inšpekcijskega nadzora oziroma postopka o prekršku oziroma kazenskega postopka.

8.2 Ostala vprašanja postopka in pristojnosti

Glede vseh drugih vprašanj postopka in pristojnosti davčnega organa, ki niso urejena s tem zakonom, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja davčni postopek in določbe zakona, ki ureja finančno upravo.

9.0 VPRAŠANJA IN ODGOVORI

1.0 Davčni zavezanec

Vprašanje 1.1: Ali so zavarovalni posredniki in zastopniki zavezanci za obračunavanje in plačilo DFS? (12. 2. 2013)

Odgovor

ZDFS v točki e) 3. člena predvideva obdavčitev storitev zavarovalnih posrednikov in zastopnikov.

Osnova za obračun davka na finančne storitve je nadomestilo (provizija), ki ga je davčni zavezanec prejel kot plačilo v zvezi z opravljeno finančno storitvijo – za zavarovalne zastopnike in posrednike je to provizija, ki jo prejmejo za svoje opravljene storitve.

Vprašanje 1.2: Ali so zavezanci po ZDFS tuji zavarovalni agenti, ki v tujini tuji zavarovalnici zaračunavajo provizijo za posredovanje zavarovalnih storitev za neposredno opravljanje zavarovalnih poslov v Republiki Sloveniji (v nadaljevanju:RS), zavarovanja pa krijejo škodo v RS? (12. 2. 2013)

Odgovor

Glede vprašanja v zvezi s tujimi zavarovalnimi agenti, ki v tujini tuji zavarovalnici zaračunavajo provizijo za posredovanje pri sklepanju zavarovanj, ki krijejo škodo v RS, gre za finančno storitev, ki je opravljena med poslovnimi subjekti, ki nimajo sedeža ali poslovne enote na območju RS, storitev pa tudi ne opravljajo neposredno na ozemlju RS, ampak v tujini. To, da sklenjena zavarovanja krijejo škodo v RS, nima nobenega vpliva na obdavčitev z DFS, saj si provizije med seboj zaračunavajo tuje pravne osebe za posredovanje pri sklepanju zavarovalnih poslov, ki so bili v celoti opravljeni v tujini.

Vprašanje 1.3: Tuja banka (brez sedeža ali poslovne enote v RS) zaračunava obresti in ločeno še provizijo (dodatne stroške kredita) slovenski pravni osebi. Posojilo je bilo odobreno in izplačano s strani tuje banke, z njenega sedeža v tujini. Ali je tuja banka zavezanka za DFS? (12. 2. 2013)

Odgovor

Tuja banka, ki na območju RS nima sedeža svoje dejavnosti ali poslovne enote, s svojega sedeža, ki ga ima v tujini, prejemniku storitve, ki je pravna oseba s sedežem na območju RS, izplača kredit ter si tudi zaračuna določeno provizijo. Glede na to, da je tuja banka opravila finančno storitev v tujini (s svojega sedeža) slovenski pravni osebi, ne gre za neposredno izvajanje finančnih storitev, kot je opredeljeno v tretjem odstavku 4. člena ZDFS ter tako finančna storitev ni predmet obdavčitve z DFS, saj je v celoti opravljena v tujini.

Vprašanje 1.4: Ali slovenska banka s sedežem v RS vključi v davčno osnovo tudi finančne storitve, ki jih opravijo njene poslovne enote v tujini, saj se po ZDFS tudi za njih šteje, da so opravljene v RS (čeprav so fizično opravljene v tujini), ker ima oseba, ki jih je opravila, sedež v RS? (12. 2. 2013)

Odgovor

V 4. členu ZDFS je določeno, kdaj se šteje, da se finančna storitev izvaja na območju RS. V obdavčitev so zajete storitve, ki jih izvedejo finančne institucije v RS.

Prvi odstavek določa, kdaj se šteje, da je storitev izvedena na območju RS – v osnovi se pravica obdavčitve veže na to, ali ima izvajalec storitve v RS sedež svoje dejavnosti ali sedež poslovne enote. Ker lahko posamezno storitev izvede tudi samostojni podjetnik, je v definiciji dodano tudi stalno oz. običajno prebivališče. Glede na to, da se po področni zakonodaji lahko določene storitve izvajajo neposredno, ne da bi imela finančna institucija v RS sedež ali poslovno enoto – glej npr. 34. člen Zakona o bančništvu, je v drugem odstavku dodan dodaten kriterij za določitev jurisdikcije za obdavčitev. Tako so zajete osebe, ki izvajajo dejavnost neposredno na podlagi dovoljenja regulatornega organa, kot tudi tiste, ki izvajajo dejavnost brez dovoljenja, ker to ni potrebno.

Na ta način se torej v obdavčitev kot davčni zavezanci zajamejo tisti ponudniki finančnih storitev, ki te storitve ponujajo na podlagi oziroma v skladu s slovensko zakonodajo s področja reguliranja finančnih storitev.

V enakem primeru je bilo za pojasnilo zaproseno tudi s strani slovenske banke za njihovo podružnico v tujini, pri čemer jim je bilo pojasnjeno, da v primeru, če se provizije, ki jih zaračuna podružnica slovenske banke v tujini, ne nanašajo na storitve, opravljene na ozemlju RS, te provizije niso predmet obdavčitve z DFS.

Vprašanje 1.5: Podjetje po pooblastilu opravlja registracije avtomobilov in hkrati sklepa tudi avtomobilska zavarovanja. Provizijo od zavarovanj zaračuna hčerinskemu podjetju (agencija za zavarovalna zastopanja - dejavnost zavarovalnih agentov), ta pa naprej zavarovalnicam. Kdo mora plačati DFS? (12. 2. 2013)

Odgovor

V skladu s 4. členom je davčni zavezanec vsaka oseba, ki na območju RS izvaja storitve iz 3. člena ZDFS. Torej so v skladu ZDFS obdavčene tudi provizije od zavarovanj, ki jih sklepa zavezanec, ki je postavil vprašanje.

V skladu s 6. členom ZDFS je osnova za davek nadomestilo (provizija), ki ga je davčni zavezanec prejel kot plačilo v zvezi z opravljeno finančno storitvijo. To pomeni, da bo davčni zavezanec podjetje, ki zaračuna provizijo hčerinskemu podjetju, prav tako pa bo davčni zavezanec tudi hčerinsko podjetje, in sicer za provizijo, ki jo je zaračunalo naprej in jo dobi plačano od zavarovalnice.

Vprašanje 1.6: Ali je treba plačati DFS, če zavarovanje proda neposredno zavarovalnica (torej brez agenta)? (12. 2. 2013)

Odgovor

Z DFS so obdavčene storitve zavarovalnih zastopnikov in posrednikov, kar pomeni, da v primeru, ko zavarovalnica sama, brez agenta, proda zavarovanje, in posledično za opravljeno storitev ne zaračuna provizije oz. nadomestila, ni zavezanka po ZDFS.

Vprašanje 1.7: Ali DFS ne bo treba plačati konkurenčnim družbam iz tujine, ki lahko na podlagi dovoljenja za opravljanje storitev te storitve opravljajo direktno iz matične države v EU? (12. 2. 2013)

Odgovor

Po ZDFS je davčni zavezanec vsaka oseba, ki na območju RS izvaja storitve, za katere je predvidena obdavčitev, kar pomeni, da so davčni zavezanci tudi zavarovalni posredniki ali agentje, ki svoje storitve na ozemlju RS opravljajo neposredno na podlagi dovoljenja sektorskega regulatorja. Takšna ureditev je bila že do sedaj v uporabi za zavarovalnice, ki so davčne zvezanke v skladu z Zakonom o davku od prometa zavarovalnih poslov - ZDPZP.

Vprašanje 1.8: Ali so subjekti, ki opravljajo dejavnost zastopanja/posredovanja po četrtem odstavku 227. člena Zakona o zavarovalništvu – ZZavar obvezni poročati/plačevati DFS? (4. 4. 2013)

Odgovor

V skladu s četrtem odstavkom 227. člena Zakona o zavarovalništvu – ZZavar lahko storitve zavarovalnega zastopanja opravljajo tudi druge osebe, če sklepajo zavarovanja, ki so v neposredni zvezi z glavno storitvijo, ki jo opravljajo (na primer špediterji in osebe, ki opravljajo tehnične preglede vozil) in so pridobile dovoljenje za opravljanje zavarovalnega zastopanja. Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko storitve zavarovalnega posredovanja na podlagi petega odstavka tega člena ZZavar opravljajo tudi banke, ki so za opravljanje teh

storitev pridobile dovoljenje Banke Slovenije. Banka Slovenije izda dovoljenje na podlagi predhodnega mnenja Agencije za zavarovalni nadzor. Navedene določbe so v trenutno veljavnem Zakonu o zavarovalništvu – ZZavar-1, ki se uporablja od 26. 2. 2019, urejene v 558. členu. 3. člen ZDFS določa predmet obdavčitve z DFS, kamor sodijo v skladu s točko e) 3. člena tudi storitve zavarovalnih posrednikov in zastopnikov. V 4. členu ZDFS je določeno, da je davčni zavezanec za obračun in plačilo DFS vsaka oseba, ki na območju RS izvaja finančne storitve iz 3. člena zakona. To pomeni, da so dolžne obračunavati in plačevati DFS vse fizične in pravne osebe, ki na podlagi dovoljenj sektorskega regulatorja opravljajo storitve zavarovalnega zastopanja in posredništva na območju RS.

Vprašanje 1.9: Ali morajo posredniki/zastopniki iz drugih držav članic, ki opravljajo storitve v Sloveniji, za namene poročanja pridobiti slovensko davčno številko? (4. 4. 2013)

Odgovor

Zavarovalni zastopniki in posredniki iz tujine, ki opravljajo storitve v RS, so dolžni pridobiti slovensko davčno številko. V skladu z drugim odstavkom 13. člena ZDFS se glede vprašani postopka in pristojnosti davčnega organa, ki niso urejena v ZDFS, uporabljajo določbe zakona, ki ureja davčni postopek. V 33. členu Zakona o davčnem postopku - ZDavP-2 je določeno, da se davčnemu zavezancu na način ter pod pogoji, določenimi z zakonom o davčnem postopku in zakonom, ki ureja davčni register, dodeli davčna številka, ki se uporablja v zvezi z vsemi davki. Davčni zavezanec vpiše davčno številko v polje št. 1 v obrazcu za obračun DFS.

Vprašanje 1.10: Ali se za presojo o tem, ali zavezanec izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 4. člena ZDFS, lahko upošteva določbo 3. člena Direktive za uvedbo davka na finančne transakcije, ki za namene predloga Direktive ureja institut »ustanovitve«? (20. 4. 2013)

Odgovor

Nacionalni davek na finančne storitve in davek na finančne transakcije, ki se obravnava na nivoju EU, sta dva različna davka, z različnimi davčnimi osnovami. Predlog za uvedbo davka na finančne transakcije temelji na predlogu Direktive Sveta o skupnem sistemu davka na finančne transakcije, v zvezi s katero trenutno poteka postopek okrepljenega sodelovanja, v katerega je vključenih 11 držav članic, med njimi tudi Slovenija. Državam članicam, ki so se odločile za pristop k okrepljenemu sodelovanju, bo dana možnost, da ustvarijo skupen sistem davka na finančne transakcije, ki bo veljal samo na območju držav članic, ki so se odločile za pristop k okrepljenemu sodelovanju.

Davek na finančne storitve pa je nacionalnega značaja in uvaja obveznost plačevanja davka na finančne storitve, ki so po zakonu, ki ureja sistem DDV, oproščene plačila DDV ter na storitve zavarovalniškega posredovanja in zastopanja, ki so izvzete tako od DDV kot tudi od davka na promet zavarovalnih poslov.

ZDFS torej ni vezan na Predlog Direktive Sveta o skupnem sistemu davka na finančne transakcije, zato tudi pri presoji o tem, ali zavezanec izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 4. člena ZDFS, ni mogoče upoštevati določb predloga omenjene Direktive. Zakon o davku na finančne storitve ureja področje, ki ga pravni red EU ne ureja. Po direktivi o DDV (401. člen) lahko države članice uvedejo davke na posamezne vrste blaga ali storitev, če sta izpolnjena dva pogoja:

- takšen davek ne predstavlja splošnega prometnega davka in
- takšen davek v prometu med državami članicami ne zahteva izpolnjevanja kakih posebnih formalnosti pri prehodu meja.

ZDFS v celoti zadošča merilom, ki jih postavlja direktiva o DDV, dodajamo pa še, da nacionalni davek na finančne storitve ne sodi med davke na finančne transakcije, ki bi ga bilo po sprejetju Direktive Sveta o skupnem sistemu davka na finančne transakcije potrebno ukiniti.

Vprašanje 1.11: Obračunavanje davka na finančne storitve pri podjemnih pogodbah (8. 10. 2013)

Odgovor

Storitve zavarovalnih posrednikov in zastopnikov, ki dobijo izplačilo provizij oz. nadomestil za svoje opravljene storitve preko podjemne pogodbe, so obdavčene z DFS.

Če je plačilo izvajalca (provizija oziroma nadomestilo) določeno v bruto znesku, ki poleg neto izplačila zajema akontacijo dohodnine, posebni davek na določene prejemke, prispevek za PIZ in prispevek za zdravstvo, se v davčno osnovo za obračun DFS ne všttevajo posebni davek na določene prejemke, prispevek za PIZ in prispevek za zdravstvo.

Če ima fizična oseba odprt s.p. iz naslova opravljanja storitev, obdavčenih z DFS, finančne storitve pa opravlja tudi na podlagi sklenjenih podjemnih pogodb, odda obračun DFS kot fizična oseba z dejavnostjo. Navedeni način oddaje obračuna DFS ne vpliva na obdavčitev dohodka iz dejavnosti, dohodka iz zaposlitve ali drugih podvrst dohodnine.

Če ima fizična oseba odprt s.p. iz naslova opravljanja drugih storitev, po podjemnih pogodbah pa opravlja tudi finančne storitve, obdavčene z DFS, odda obračun DFS kot fizična oseba.

Fizična oseba, ki nima odprtega s.p., na podlagi podjemnih pogodb pa opravlja finančne storitve, obdavčene z DFS, odda obračun DFS kot fizična oseba.

V točki e) 3. člena ZDFS je določeno, da so predmet obdavčitve po tem zakonu tudi storitve zavarovalnih posrednikov in zastopnikov. V prvem odstavku 4. člena ZDFS pa je določeno, da je davčni zavezanec za DFS vsaka oseba, ki na območju RS izvaja finančne storitve iz 3. člena ZDFS. V drugem odstavku 4. člena je določeno, da se šteje, da je finančna storitev iz 3. člena ZDFS izvedena na območju RS, če jo izvede oseba, ki ima na območju RS sedež svoje dejavnosti ali poslovno enoto, ki izvede storitev oz. stalno ali običajno prebivališče.

Predmet obdavčitve je treba presoјati glede na vsebino opravljene storitve, ne pa glede na pravno formo oz. obliko pogodbe, na podlagi katere se storitev opravlja. Z DFS so tako obdavčene tudi storitve zavarovalnih agentov, ki imajo z naročniki storitev sklenjene podjemne pogodbe.

Na podlagi 6. člena ZDFS je osnova za davek nadomestilo (provizija), ki ga je davčni zavezanec prejel kot plačilo v zvezi z opravljeno finančno storitvijo. Če je plačilo določeno v bruto znesku, v katerega so všteti tako neto izplačilo kot tudi akontacija dohodnine, posebni davek na določene prejemke, prispevek PIZ in prispevek za zdravstvo, se v davčno osnovo za obračun DFS ne všttevajo posebni davek na določene prejemke, prispevek za PIZ in prispevek za zdravstvo.

2.0 Predmet obdavčitve

Vprašanje 2.1: Ali pri obdavčitvi storitev zavarovalnih zastopnikov in posrednikov prihaja do dvojne obdavčitve z DFS in davkom od prometa zavarovalnih poslov (DPZP) – stranka namreč plača davek na celotno premijo zavarovanja, torej tudi na tisti del, ki vsebuje provizijo? (12. 2. 2013)

Odgovor

V skladu s 6. členom ZDPZP je osnova za obračun davka od zavarovalnih poslov zavarovalna premija oz. prispevek, ki se plačuje na podlagi sklenjene zavarovalne pogodbe.

ZDFS v točki e) 3. člena določa, da so predmet obdavčitve po tem zakonu tudi storitve zavarovalnih posrednikov in zastopnikov, pri čemer je v skladu s prvim odstavkom 6. člena ZDFS davčna osnova za obračun davka nadomestilo (provizija), ki jo je davčni zavezanec prejel kot plačilo v zvezi z opravljeno storitvijo.

Z uvedbo DFS torej ni prišlo do dvojne obdavčitve provizij, ki si jih zavarovalni zastopniki zaračunavajo za opravljene zavarovalne storitve, saj predmet obdavčitve ni isti. Zavarovalno premijo namreč zaračuna zavarovalnica, medtem ko zavarovalni zastopnik zaračuna provizijo zavarovalnici. Predmet obdavčitve po ZDFS je torej le provizija zavarovalnega zastopnika, ne pa zavarovalna premija, ki jo zaračuna zavarovalnica.

Vprašanje 2.2: Ali so predmet obdavčitve z DFS storitve kreditnega posredovanja, ki jih opravijo zavarovalni posredniki? (12. 2. 2013)

Odgovor

Storitve kreditnega posredovanja so obdavčene v skladu z a) točko 3. člena ZDFS, ne glede na to, kdo jih opravi.

Vprašanje 2.3: Ali so predmet DFS vse transakcije zavarovalnega posrednika, ne glede na naravo posla, npr. storitve pod 2. – 5. točko 14. člena Zakona o zavarovalništvu – ZZavar? (12. 2. 2013)

Odgovor

Predmet DFS so storitve zavarovalnega zastopanja in posredovanja. V zvezi s storitvami, naštetimi v sedmem odstavku 26. člena ZZavar-1, je pomembno, kako so te storitve obravnavane z vidika DDV. Če so oproščene plačila DDV, potem so predmet DFS, če jih opravljajo zavarovalni posredniki ali zastopniki.

Vprašanje 2.4: Ali je provizija, ki jo zavarovalnemu posredniku plača tuja zavarovalnica za zavarovalno posredovanje, ki ga zavarovalni posrednik opravi za slovensko podjetje, predmet DFS? (12. 2. 2013)

Odgovor

Ko je storitev zavarovalnega posredovanja opravljena v RS za podjetje v RS, je ta storitev predmet DFS, ne glede na to, komu je račun za opravljeno storitev izdan – tuji zavarovalnici ali naročniku zavarovanja. Za obdavčitev z DFS je pomembno, da je storitev opravljena na območju RS. V primeru, da npr. slovensko podjetje opravi storitev v Italiji za italijansko podjetje in nemško zavarovalnico, storitev ni opravljena v RS in ni predmet obdavčitve z DFS.

Vprašanje 2.5: Kakšen je sistem obdavčitve, če tudi zavarovalni zastopnik opravlja zavarovalne posle preko svojega podizvajalca, ki na trgu nastopa kot samostojni podjetnik? Bi bilo treba tudi v tem primeru ponovno plačati DFS? (12. 2. 2013)

Odgovor

ZDFS v točki e) 3. člena določa, da so predmet obdavčitve po tem zakonu tudi storitve zavarovalnih posrednikov in zastopnikov, pri čemer je v skladu s prvim odstavkom 6. člena

ZDFS davčna osnova za obračun davka nadomestilo (provizija), ki jo je davčni zavezanec prejel kot plačilo v zvezi z opravljeno storitvijo.

V zgornjem primeru je tako predmet DFS provizija, ki jo podizvajalec prejme kot plačilo za opravljeno storitev zavarovalnega posredovanja ali zastopanja, predmet DFS pa je tudi provizija, ki jo zavarovalni zastopnik prejme od zavarovalnice.

Vprašanje 2.6: Ali so dobavitelji, ki nastopajo tudi kot kreditni posredniki pri poslih finančnega najema, zavezani obračunavanju DDV ali obračunavanju DFS? (10. 4. 2015)

Odgovor

V zvezi z vprašanjem je tudi navedeno, da dobavitelji blaga, ki ob prodaji blaga nastopajo tudi kot posredniki med kupci blaga in leasing podjetjem v zvezi s financiranjem prodaje tega blaga, leasing podjetju zaračunajo provizijo za posredovanje.

Storitev posredovanja, ki jo opravi dobavitelj blaga, je treba obravnavati kot storitev kreditnega posrednika, ki je oproščena plačila DDV v skladu s 4. a) točko 44. člena ZDDV-1. Od storitev posrednikov pri poslih finančnega najema se obračuna davek na finančne storitve.

Na podlagi 4.a) točke 44. člena ZDDV-1 je oproščeno plačila DDV dajanje kreditov oziroma posojil v denarni obliki in posredovanje pri sklepanju teh poslov ter upravljanje kreditov oziroma posojil v denarni obliki, ko te storitve opravlja kreditodajalec oziroma posojilodajalec. Iz določbe izhaja, da so storitve posredovanja, ki so opravljene v zvezi s finančnimi storitvami, naštetimi v tej določbi, oproščene plačila DDV.

Prodaja blaga na podlagi pogodbe o finančnem najemu je dejansko dobava blaga z odloženim plačilom. Leasing podjetje pa poleg dobave blaga opravi tudi finančno storitev odobritve kredita, za kar prejme plačilo obresti. Transakcija finančnega najema vključuje tako dobavo blaga kot tudi opravljanje finančnih storitev. V skladu s slovensko DDV zakonodajo se pri finančnem najemu, v odvisnosti od pogodbe, stroški financiranja lahko obravnavajo različno. Če sta dobava blaga in odobritev financiranja dogovorjeni in obračunani ločeno, stroški financiranja predstavljajo samostojen promet finančnih storitev. V nasprotnem primeru se obresti in drugi stroški financiranja všttevajo v davčno osnovo blaga.

Storitev posredovanja pri finančnem najemu je tako oproščena plačila DDV v primerih, ko sta dobava blaga in odobritev financiranja dogovorjeni in obračunani ločeno. V teh primerih stroški financiranja predstavljajo samostojen promet finančnih storitev, ki je oproščen plačila DDV.

Kadar se torej storitev posredovanja nanaša na posel finančnega najema, pri katerem so obresti ločeno izkazane in oproščene plačila DDV, je tudi provizija posrednika oproščena plačila DDV na podlagi 4. a) točke 44. člena ZDDV-1. Od storitev posrednikov pri poslih finančnega najema, ki so oproščene plačila DDV, se obračunava davek na finančne storitve.

Dodatno pojasnjujemo, da v primerih, ko obresti in drugi stroški financiranja niso izkazani ločeno in se zato všttevajo v davčno osnovo blaga, storitev posredovanja ne more biti oproščena plačila DDV.

V zvezi s tem bi radi poudarili, da se oprostitev plačila DDV lahko uporabi v primerih, ko je storitev posredovanja dejansko povezana z oproščeno storitvijo odobritve kredita in ne v primerih ko tako imenovani »posrednik pri finančnem najemu« posreduje na primer pri prodaji blaga, ki je predmet pogodbe o finančnem leasingu. V tem primeru ne gre za storitev kreditnega

posredovanja, ki bi bila predmet oprostitve v skladu s 4.a) točko 44. člena ZDDV-1, ampak za posredniško storitev pri prodaji blaga, ki je obdavčena po splošni stopnji.

V zvezi z zgoraj navedenim opozarjamo na načelo enotnosti v zvezi s katerim je, glede na obstoječa stališča Sodišča Evropske Unije, treba ugotavljati, ali se storitev posredovanja šteje za samostojno transakcijo, ki jo je treba obravnavati ločeno, ali pa gre za enotno kompleksno transakcijo, sestavljeno iz več elementov, ki je del dobave blaga v okviru finančnega najema. V nekaterih okoliščinah je namreč treba več formalno ločenih transakcij, ki bi lahko bile opravljene ločeno in bi bile zato ločeno predmet obdavčitve ali oprostitve, obravnavati kot enotno transakcijo, če transakcije niso samostojne. To velja zlasti, kadar je več elementov ali dejanj, ki jih opravi davčni zavezanec za stranko, tako tesno povezanih, da objektivno sestavljajo eno samo nedeljivo gospodarsko transakcijo, katere razdelitev bi bila umetna. Kadar transakcija obsega skupek elementov in dejanj, je treba upoštevati vse okoliščine, v katerih se opravi zadevna transakcija, da bi se ugotovilo, ali gre za dve ali več ločenih transakcij, ali pa gre za enotno transakcijo.

Vprašanje 2.7 Ali so navedene storitve, ki jih slovenskim bankam opravijo tuje družbe, obdavčene z DFS:

- **slovenska banka najame posojilo v tujini (bilateralno ali sindicirano) oz. izda kakršen koli instrument zadolževanja,**
- **procesiranje medbančnih in komercialnih plačil, ki jih opravi tuja banka po nalogu slovenske banke iz računa, ki ga ima slovenska banka pri tuji banki,**
- **garancija tuje banke slovenski banki ali pravni osebi,**
- **opravljanje storitev tujih procesnih centrov oz. kartičnih sistemov,**
- **storitev tujih procesnih centrov v zvezi z opravljanjem plačilnega prometa? (14. 3. 2013)**

Odgovor

Storitve tujih procesnih centrov, ki jih ti opravijo v RS, za katere ti procesni centri dobijo plačano provizijo, se v skladu s tretjim odstavkom 4. člena ZDFS štejejo za opravljene v RS, provizije, ki si jih zaračunajo za svoje opravljene storitve pa so davčna osnova za obračun DFS. Z DFS pa niso obdavčene provizije za storitve, ki jih ti procesni centri opravijo izven ozemlja RS.

V primeru, ko slovenska banka najame posojilo v tujini (bilateralno ali sindicirano) oz. izda kakršen koli instrument zadolževanja v skladu s 4. členom ZDFS, ne gre za storitev, opravljeno na območju RS.

V primeru procesiranja medbančnih in komercialnih plačil, ki jih opravi tuja banka po nalogu slovenske banke iz računa, ki ga ima slovenska banka pri tuji banki, je obdavčitev omenjene storitve z DFS odvisna od tega, kje zadevna tuja banka te storitve opravi. Če tuja banka storitev procesiranja medbančnih in komercialnih plačil opravi na območju RS, je storitev predmet obdavčitve v skladu z ZDFS, če pa je storitev v celoti opravljena v tujini, ni predmet obdavčitve z ZDFS. Enako velja tudi za storitev garancije tuje banke slovenski banki ali pravni osebi.

Vprašanje 2.8: Posrednik iz druge države članice v imenu tuje zavarovalnice izda račun za premijo slovenski pravni osebi (naročniku) za zavarovanje, sklenjeno pri tuji zavarovalnici (iz države članice). Po plačilu premije del zneska zadrži kot provizijo, ostalo nakaže tuji zavarovalnici. Ali je navedena storitev predmet DFS? V primeru da je, kdaj nastane obveznost plačila DFS in katera transakcija (znesek) je podlaga za obračun DFS? (4. 4. 2013)

Odgovor

1. Transakcija: plačilo premije naročnika posredniku (npr. € 100, iz Slovenije v tujino (DČ))
V skladu s 6. členom ZDFS je davčna osnova za obračun DFS provizija, ki jo je davčni zavezanec prejel kot plačilo v zvezi z opravljeno finančno storitvijo. Kakor razumemo iz vašega opisa primera, je v tej transakciji udeležen tuj posrednik, ki pri tej transakciji ni prejel plačane provizije, zato davčne osnove za DFS ni.

2. Transakcija: nakazilo posrednika tuji zavarovalnici (npr. € 90, € 10 zadrži kot provizijo)
(transakcija v celoti v DČ)

V 4. členu ZDFS je določeno, da je davčni zavezanec za DFS vsaka oseba, ki na območju RS izvaja finančne storitve iz zakona. Kakor razumemo iz vašega opisa primera, je opisana transakcija v celoti opravljena izven RS med tujim posrednikom in tujo zavarovalnico, ki nima sedeža svoje dejavnosti ali poslovne enote na ozemlju RS, zato provizija ni obdavčena z DFS.

Vprašanje 2.9: Storitve procesiranja kreditnih in plačilnih kartic (23. 4. 2013)

Družba, ki ima sedež v RS, izvaja storitve procesiranja kreditnih in plačilnih kartic (avtorizacija kartic in podobne storitve), ki jih zaračunava finančnim institucijam iz RS, iz EU in izven EU. Storitve se izvajajo preko centrale v RS. Njihovi stranki, npr. finančni instituciji iz Srbije, del opravljanja storitev procesiranja kartic opravi družba s Hrvaške. Ta del storitev se ne opravi na ozemlju RS (pri opravljanju teh storitev ne sodelujejo ljudje, ki delajo v RS niti se ne uporabi oprema, ki se nahaja v RS), drugi del storitev pa opravi slovenska družba. Družba s Hrvaške opravljene storitve zaračuna slovenski družbi, ki pa v naslednjem koraku zaračuna kupcu storitve, tiste, ki jih je opravila družba s Hrvaške skupaj s storitvami, ki jih je opravila slovenska družba. Pri tem se postavljajo naslednja vprašanja:

1. Ali se lahko šteje, da storitev ni opravljena na območju RS, ker se storitve zaračunavajo finančnim institucijam s sedežem izven RS? Ali je določitev davčnega zavezanca po ZDFS pomembno dejstvo, da ima slovenski davčni zavezanec podatkovni center v RS ali ker ima sedež v RS?

2. Ali bi lahko te iste storitve šteli kot da niso opravljene na ozemlju RS, ker se obdelujejo transakcije, ki jih izvede tuja banka (npr. preko POS terminala v tujini in je izdajatelj računa tuja banka)?

3. Ali se na del storitev, ki jih za slovenskega davčnega zavezanca opravi matična družba s Hrvaške, obračuna DFS, ko slovenski davčni zavezanec izstavi račun finančni instituciji iz Srbije oziroma prejme nadomestilo za navedeni račun?

Odgovor

Ad 1 in 2)

ZDFS v 4. členu določa, da je davčni zavezanec vsaka oseba, ki na območju RS izvaja finančne storitve iz 3. člena tega zakona.

Šteje se, da je finančna storitev iz 3. člena tega zakona izvedena na območju RS, če jo izvede oseba, ki ima na območju RS sedež svoje dejavnosti ali poslovno enoto, ki izvede storitev, oziroma stalno ali običajno prebivališče.

V osnovi se torej obdavčitev veže na to, ali ima izvajalec storitve v RS sedež svoje dejavnosti ali sedež poslovne enote.

Procesni center v RS izvaja storitev posredovanja avtorizacij/transakcij za imetnike in prodajna mesta, ki pa se nahajajo v Srbiji. V skladu s prvim odstavku 4. člena ZDFS je davčni zavezanec vsaka oseba, ki na območju RS izvaja finančne storitve iz 3. člena ZDFS.

To pomeni, da so storitve posredovanja avtorizacij/transakcij, ki jih opravi procesni center v Sloveniji, obdavčene z DFS. V skladu s prvim odstavkom 6. člena ZDFS pa davčno osnovo predstavlja nadomestilo oz. provizija, ki jo je davčni zavezanec prejel kot plačilo v zvezi z opravljeno finančno storitvijo.

Ad 3)

Nadomestilo za opravljeno storitev predstavlja tudi del provizije, ki jo bo slovenski davčni zavezanec sicer nakazal družbi s Hrvaške, zaračunal pa svoji stranki. Nadomestilo za opravljeno storitev družbe s Hrvaške se torej šteje za lastni prihodek slovenske družbe, zato je potrebno DFS obračunati tudi od teh prejetih nadomestil.

Vprašanje 2.10: Ali je mogoče matično družbo iz tujine, ki bi pri najemanju kreditov/sklepanju leasing pogodb s strani hčerinske družbe s sedežem v RS pri slovenskih bankah/leasing hišah sodelovala kot porok, opredeliti kot zavezanca za davek na finančne storitve skladno z določbami ZDFS? (6. 5. 2013)

Odgovor

Tuja družba, ki s sedeža v tujini nastopa kot porok za slovensko družbo pri najemanju kreditov in leasingov v RS, se v skladu s tretjim odstavkom 4. člena ZDFS šteje za davčnega zavezanca za DFS, saj v tem primeru neposredno izvaja finančne storitve iz 3. člena ZDFS na območju Slovenije za naročnike oz. prejemnike storitev, ki imajo sedež dejavnosti, poslovno enoto oz. stalno ali običajno prebivališče na območju RS.

Vprašanje 2.11: Ali bi bila takšna finančna storitev (poroštvo) predmet obdavčitve z DFS, kljub temu, da bi bila opravljena v tujini s sedeža tuje matične družbe? (6. 5. 2013)

Odgovor

Tuja družba, ki s sedeža v tujini nastopa kot porok za slovensko družbo pri najemanju kreditov in leasingov v tujini, pa se ne šteje za davčnega zavezanca za davek na finančne storitve.

Vprašanje 2.12: Ali je provizija za kredit med povezanima družbama, npr. matična družba da kredit hčerinski družbi, obdavčena z DFS, če:

- kreditodajalec ni banka ali druga finančna ustanova, ampak npr. d.o.o.,
- ima kreditodajalec - družba (npr. d.o.o.) sedež v drugi državi članici EU, prejemnik kredita pa je družba v RS,
- je kreditodajalec družba s sedežem v tretji državi, prejemnik kredita pa družba v RS? (6. 5. 2013)

Odgovor

Davčni zavezanci za DFS so banke, druge finančne institucije in druge osebe, ki izvajajo finančne storitve, za katere je predvidena obdavčitev po tem zakonu, vključno s podružnicami tujih bank in poslovnimi enotami tujih pravnih oseb v RS ter vključno s tistimi tujimi osebami, ki po materialni zakonodaji lahko opravljajo finančne storitve v RS neposredno.

Pri tem torej ni pomembno, ali storitev dajanja kredita opravi finančna institucija ali drug davčni zavezanec, ter tudi ne, ali je kredit dan povezani osebi. Osnovo za davek predstavlja nadomestilo (provizija), ki ga je davčni zavezanec prejel kot plačilo v zvezi z opravljeno finančno storitvijo.

V primeru, ko družba s sedežem v RS najame kredit pri družbi v drugi državi članici oziroma v tretji državi, ne gre za storitev, opravljeno na območju RS v skladu s 4. členom ZDFS.

Vprašanje 2.12: Tuji zavarovalni posrednik v imenu zavarovalnice izda račun za premijo naročniku, ki je slovenska pravna oseba, ta slovenska pravna oseba plača račun v tujini. Po prejemu plačila iz prve transakcije, tuji zavarovalni posrednik nakaže tuji zavarovalnici premijo, ki je zmanjšana za višino njegove provizije. (22. 10. 2013)

Odgovor

V prvem odstavku 4. člena ZDFS je določeno, da je davčni zavezanec za plačilo DFS vsaka oseba, ki na območju Slovenije izvaja finančne storitve iz 3. člena ZDFS. V drugem odstavku 4. člena je določeno, da se šteje, da je finančna storitev iz 3. člena ZDFS izvedena na območju RS, če jo izvede oseba, ki ima na območju RS sedež svoje dejavnosti ali poslovno enoto, ki izvede storitev oz. stalno ali običajno prebivališče.

Kakor razumemo navedbe davčnega zavezanca, je zadevna finančna storitev slovenski pravni osebi v celoti opravljena v tujini, za obdavčitev storitev z DFS pa je pomembno, da je storitev opravljena na območju RS. V primeru, da storitev ni opravljena v RS, ni predmet obdavčitve z DFS.

Vprašanje 2.13: Ali se DFS obračuna tudi od dodatnih nagrad zavarovalnim zastopnikom in posrednikom, ki so izplačane poleg provizij enkrat letno za uspešno letno poslovanje? (15. 1. 2020)

Odgovor

V primeru, ko so za vse opravljene storitve zavarovalnega posredovanja in zastopanja provizije plačane v celoti že pred plačilom dodatne nagrade, potem se nagrada, ki je vezana na količino opravljenega prometa, ne šteje kot plačilo za opravljeno storitev, obdavčeno z DFS.

Podrobneje

Na podlagi 6. člena ZDFS je osnova za davek nadomestilo (provizija), ki ga je davčni zavezanec prejel kot plačilo v zvezi z opravljeno finančno storitvijo. Če je davčni zavezanec od opravljenih storitev že prejel plačilo v obliki provizije in je od provizije tudi že obračunal DFS, se od nagrade, ki je vezana le na količino opravljenega prometa, DFS ne obračuna.

Nagrada bi bila predmet obdavčitve z DFS v primeru, če bi jo davčni zavezanec prejel kot plačilo v zvezi z opravljeno storitvijo zavarovalnega posredovanja in zastopanja.

Vprašanje 2.14: Ali je z DFS obdavčena provizija, ki jo prejme trgovec za trženje zavarovalnega produkta zavarovalnice "podaljšana garancija"? (14. 1. 2020)

Odgovor:

Storitev posredovanja oziroma distribucije zavarovalnega produkta »podaljšana garancija«, ki jo opravi trgovec elektronskih naprav in ki ne predstavlja storitve zavarovalnih posrednikov in zastopnikov, je obdavčena z DDV. Plačilo, ki ga trgovec prejme od zavarovalnice za te opravljene storitve, ni predmet obdavčitve z DFS.

Podrobneje

V primeru, ko trgovec elektronskih naprav pri prodaji svojih produktov trži tudi produkt zavarovalnice »podaljšana garancija« in je med zavarovalnico in trgovcem sklenjena

zavarovalna polica za zavarovanje elektronskih naprav, h kateri lahko pristopijo kupci, ki se odločijo za podaljšano garancijo, trgovec ne opravlja storitev zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja. **Trgovec plača zavarovalnici zavarovalno premijo, zavarovalnica pa trgovcu plača pogodbeno dogovorjeno provizijo od količine pobrane zavarovalne premije oziroma števila zavarovanih naprav po sklenjeni zavarovalni polici.** Storitve trgovca ne vsebujejo bistvenih vidikov funkcije zavarovalnega posredništva, kot sta iskanje naročnikov in povezovanje teh z zavarovalcem, prav tako pa tudi ne predstavljajo izvajanja aktivnosti za pripravo na sklenitev zavarovalne pogodbe. Provizija, ki jo trgovec zaračuna zavarovalnici za storitve **posredovanja zavarovanja oziroma** trženja zavarovalnih produktov od količine pobrane zavarovalne premije oziroma števila zavarovanih naprav po sklenjeni zavarovalni polici, ne predstavlja plačila za storitve, ki so oproščene plačila DDV po 1. točki 44. člena ZDDV-1. Storitve trženja zavarovalnega produkta so tako obdavčene z DDV in niso predmet obdavčitve z DFS.

Vprašanje 2.15: Ali so z DFS obdavčene storitve menjave evrov v virtualno valuto in obratno? (7. 2. 2020)

Odgovor:

Storitve menjave virtualnih valut v zameno za evre ali obratno so v skladu s 4. d) točko 44. člena ZDDV-1 oproščene plačila DDV in obdavčene z DFS.

Podrobneje

Finančne storitve, ki so oproščene plačila DDV, so v skladu z ZDFS obdavčene z DFS. Podrobnejši opis o davčni obravnavi poslovanja z virtualnimi valutami tudi z vidika obdavčitve z DFS je objavljen na spletni strani Finančne uprave RS.

Vprašanje 2.16: Ali so z DFS obdavčene storitve zavarovalnega posredovanja v primeru, ko posrednik nima dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje poslov zavarovalnega posredovanja? (12. 2. 2020)

Odgovor:

Storitve zavarovalnega zastopanja in zavarovalnega posredovanja so v skladu s 1. točko 44. člena ZDDV-1 oproščene plačila DDV in v skladu z e) točko 3. člena ZDFS obdavčene z DFS, ne glede na to, ali zavarovalni zastopnik oziroma posrednik ima dovoljenje za opravljanje teh poslov ali ne oziroma ali izpolnjuje z ZZavar-1 določene pogoje za opravljanje te dejavnosti.

Podrobneje

Posedovanje dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ni pogoj, na podlagi katerega bi odločali o oprostitvi oziroma obdavčitvi te storitve z DDV oziroma z DFS, čeprav gre za kršenje določb zakonodaje s področja zavarovalništva. Če iz same vsebine transakcije izhaja, da gre za storitev zavarovalnega posredovanja, potem je ta storitev oproščena plačila DDV in obdavčena z DFS.

Vprašanje 2.17: Različni primeri zavarovanj, v katerih se storitve opravljajo za slovensko podjetje, ki je naročnik zavarovanja. (17. 9. 2018)

- **Storitev zavarovalnega posredništva opravi slovenski zavarovalni posrednik, zavarovatelj je slovenska zavarovalnica.**

Odgovor:

Provizija, ki jo slovenska zavarovalnica nakaže slovenskemu zavarovalnemu posredniku, je predmet DFS. Slovenski zavarovalni posrednik je zavezanec za plačilo DFS v skladu z drugim odstavkom 4. člena ZDFS.

- **Storitev zavarovalnega posredništva opravi slovenski posrednik preko slovenske zavarovalnice (polica kot del mednarodne pogodbe - „fronting“). Provizijo za opravljene storitve posredovanja prejmeta slovenska zavarovalnica od tuje (po)zavarovalnice in slovenski zavarovalni posrednik od slovenske zavarovalnice.**

Odgovor:

Slovenska zavarovalnica in slovenski zavarovalni posrednik sta zavezanca za plačilo DFS v skladu z drugim odstavkom 4. člena ZDFS.

- **Storitev zavarovalnega posredništva opravi slovenski posrednik za slovenskega zavarovanca. Provizijo zavarovalnemu posredniku plača zavarovalnica iz druge države članice.**

Odgovor:

Slovenski posrednik je zavezanec za plačilo DFS v skladu z drugim odstavkom 4. člena ZDFS.

- **Storitev zavarovalnega posredništva opravi posrednik iz druge države članice, ki mu slovenska zavarovalnica plača provizijo.**

Odgovor:

Provizija, ki jo slovenska zavarovalnica nakaže tujemu posredniku za opravljeno storitev posredovanja, je predmet DFS. Ko je storitev zavarovalnega posredovanja opravljena v Sloveniji za naročnika v Sloveniji, je ta storitev predmet DFS, ne glede na to, komu je račun za opravljeno storitev izdan. Za obdavčitev z DFS je pomembno, da je storitev opravljena na območju Slovenije. Zavarovalni posrednik iz druge države članice je zavezanec za plačilo DFS v skladu s tretjim odstavkom 4. člena ZDFS, ker se šteje, da opravi storitve zavarovalniškega posredovanja za naročnika oziroma prejemnika storitev, ki ima svoj sedež na območju Slovenije.

- **Storitev zavarovalnega posredništva opravi posrednik iz druge države članice, ki mu zavarovalnica iz druge države članice plača provizijo. Zavarovanec je slovensko podjetje.**

Odgovor:

Posrednik iz druge države članice je v skladu s tretjim odstavkom ZDFS davčni zavezanec za plačilo DFS, če opravi storitev posredovanja za naročnika iz Slovenije.

- **Storitev zavarovalnega posredništva opravi posrednik iz druge države članice, zavarovanec je slovensko podjetje, ki posredniku plača premijo. Posrednik nakaže premijo, zmanjšano za svojo provizijo zavarovalnici iz druge države članice, ki je v tem primeru zavarovatelj.**

Odgovor:

Če opravi storitev posredovanja za naročnika iz Slovenije, je posrednik iz druge države članice zavezanec za plačilo DFS v skladu s tretjim odstavkom 4. člena ZDFS.

- Zavarovanec je slovensko podjetje, ki slovenskemu posredniku plača premijo, ki premijo, zmanjšano za svojo provizijo, nakaže posredniku iz druge države članice. Ta premijo, zmanjšano za svojo provizijo, nakaže zavarovalnici iz druge države članice, ki je v tem primeru zavarovatelj.

Odgovor:

Slovenski posrednik je zavezanec za plačilo DFS v skladu z drugim odstavkom 4. člena ZDFS. Posrednik iz druge države članice je davčni zavezanec za plačilo DFS, če opravi storitev posredovanja za naročnika iz Slovenije.

- Zavarovanec je slovensko podjetje, ki slovenskemu posredniku plača premijo, ki premijo, zmanjšano za svojo provizijo, nakaže zavarovalnici iz druge države članice, ki je v tem primeru zavarovatelj.

Odgovor:

Slovenski posrednik je zavezanec za plačilo DFS v skladu z drugim odstavkom 4. člena ZDFS.

Vprašanje 2.18: Različni primeri zavarovanj, pri katerih se zavarovanje ureja za zavarovanca, ki ima sedež v EU (izven RS) in zavaruje svoje premoženje, ki ga ima v EU. (17. 9. 2018)

- Naročnik/zavarovanec je podjetje, ki ima sedež v drugi državi članici, ki zavarovalnici iz druge države članice, ki je v tem primeru zavarovatelj, plača premijo. Ta nakaže provizijo slovenskemu posredniku za opravljeno storitev posredovanja.

Odgovor:

V tem primeru gre za situacijo, ko slovensko podjetje opravi storitev v drugi državi članici za podjetje iz te države članice in zavarovalnico, ki ima sedež izven RS, kar pomeni, da storitev ni opravljena v Sloveniji in ni predmet obdavčitve z DFS.

- Zavarovanec je podjetje, ki ima sedež v drugi državi članici, ki je plačnik premije, ki jo nakaže slovenski zavarovalnici, ki je v tem primeru zavarovatelj. Ta nakaže provizijo slovenskemu posredniku za opravljeno storitev posredovanja izven Slovenije.

Odgovor:

Davčni zavezanec za DFS je v skladu z drugim odstavkom 4. člena ZDFS, posrednik.

3.0 Nastanek obveznosti, obračun DFS, plačilo ali vračilo davka

Vprašanje 3.1: Ali se obračuna DFS na izplačane provizije zavarovalnim posrednikom in zastopnikom v primeru, ko so bili računi izstavljeni pred veljavnostjo ZDFS? (12. 2. 2013)

Odgovor

Provizije, ki bodo plačane po 1. 3. 2013, so predmet obdavčitve z davkom na finančne storitve le, če je bil račun za opravljeno finančno storitev izdan od vključno 25. 12. 2012 (torej od datuma, ko je začel veljati ZDFS).

Vprašanje 3.2: Zaradi naknadnega znižanja oziroma vračila dela zavarovalne premije se zniža oziroma vrne del provizije (t.i. negativna zavarovalna provizija), plačane zavarovalnemu posredniku ali zastopniku, pri čemer se zaradi vrnitve dela provizije zaradi prekinitve pogodb naknadno zmanjša tudi davčna obveznost (vrne del plačanega davka). (12. 2. 2013)

Odgovor

V ZDFS ta primer sicer ni izrecno urejen, ker pa iz zakona izhaja, da se davek na finančne storitve plača le od dejansko plačanih provizij, sta Ministrstvo za finance in DURS zavzela stališče, da je treba določiti način vračila davka, s katerim bo davčnemu zavezancu omogočeno, da bo lahko pri davčnem organu uveljavljal vračilo dela davka, ki ga je plačal na račun prvotno plačane provizije.

Takšno vračilo je mogoče izvesti šele potem, ko je davčni zavezanec dejansko vrnil plačniku del plačane provizije in samo, če zagotovi v svojem knjigovodstvu vse podatke in informacije, da bo lahko davčni organ v postopku davčnega nadzora preveril upravičenost do vračila davka. V primeru, da se znižanje provizije v dogovoru med zastopnikom/posrednikom in plačnikom provizije izvrši na način zmanjšanja plačila provizije po računu za plačilo provizije v tekočem obdobju, pa je treba paziti, da ne pride do neupravičenega okoriščenja zavezanca na račun vrnjenega davka (v teh primerih bo davek znižan že zaradi znižane davčne osnove v tekočem davčnem obdobju, zato bi še dodatno vračilo pomenilo dvakratno vračilo dela davka, kar bi neupravičeno zniževalo davčno obveznost zavezanca).

Do vračila preveč plačanega davka, ki je posledica predčasne prekinitve zavarovalnih pogodb in s tem vračila provizije lahko pride na 2 načina:

1. Naročnik (zavarovalnica) zmanjša plačilo provizije za tekoče obdobje za del provizije, ki bi ga na račun predčasno prekinjenih zavarovalnih pogodb moral zastopnik oziroma posrednik vrniti. Višina vračila mora biti razvidna iz dobropisa ali drugega dokumenta. Sam postopek vračila in višina vračila pa morata biti razvidna iz dokumentacije in podatkov v knjigovodstvu zavezanca, in sicer tako podrobno, da je v naknadni kontroli mogoče dokazati upravičenost davčnega zavezanca do zmanjšanja davčne osnove. Davčni zavezanec v tem primeru v polje 04 I. razdelka obrazca za obračun davka na finančne storitve kot davčno osnovo vključi dejansko plačano provizijo, znesek vrnjene provizije pa se v obračunu ne izkazuje posebej.

2. Naročnik (zavarovalnica) plača provizijo v celoti in neodvisno od tekoče provizije zahteva vračilo prej plačane provizije na način, da davčni zavezanec (zavarovalni zastopnik ali posrednik) dejansko vrne del plačane provizije zavarovalnici. Tudi v tem primeru mora davčni zavezanec v svojem knjigovodstvu zagotoviti vse podatke in informacije, na podlagi katerih lahko davčni organ v postopku davčnega nadzora preveri upravičenost do vračila davka. V tem primeru pride do zmanjšanja davčne obveznosti zaradi vračila provizije, ki se nanaša na preteklo obdobje, zato se znesek vračila navede v II. razdelku obrazca za obračun davka na finančne storitve, in sicer na takšen način, da davčni zavezanec v polje 07 vnese davčno obdobje, v katerem je bila plačana prvotna provizija, za katero je bilo v tekočem obdobju opravljeno vračilo preveč plačane provizije in v zvezi s katero se posledično zmanjšuje davčna obveznost, v polju 08 bo davčni zavezanec izbral možnost, da gre za zmanjšanje davčne osnove, v polje 09 pa bo vnesel znesek, za katerega se je zmanjšala njegova davčna osnova za zadevno davčno obdobje. Opisane informacije se vključijo v obračun davka ne prej kot za tisto davčno obdobje, v katerem je dejansko prišlo do vračila (dela) prvotno plačane provizije.

Vprašanje 3.3: Ali je treba na računu navesti DFS? Če da, katere člene zakona je treba navesti? (12. 2. 2013)

Odgovor

DFS se ne obračuna v trenutku, ko je finančna storitev opravljena, ampak davčna obveznost nastane v trenutku, ko je za opravljeno finančno storitev plačano nadomestilo (provizija). DFS se na računu ne navaja, davčni zavezanec pa mora v svojem knjigovodstvu zagotoviti podatke, ki omogočajo pravilno in pravočasno obračunavanje davka po tem zakonu ter zakonu, ki ureja davčni postopek.

Vprašanje 3.4: Kdaj nastane obdavčljivi dogodek v primeru izplačila predujma npr. na podlagi pogodbe in nato kasnejše izdaje računa na podlagi obračunane provizije? (4. 4. 2013)

Odgovor

V skladu s 5. členom ZDFS se šteje, da davčna obveznost nastane v trenutku, ko je finančna storitev opravljena, ta pa se šteje za opravljeno, ko je zanjo plačano nadomestilo (provizija). Iz navedenega izhaja, da davčna obveznost nastane v trenutku, ko je plačan predujem.

Vprašanje 3.5: Na kateri račun je treba nakazati znesek davka na finančne storitve za plačilo, ugotovljen po obračunu DFS? (16. 4. 2013)

Odgovor

Davek na finančne storitve se nakaže na:

številka računa PDP proračuna države: SI56011008881000030

šifra obvezne dajatve (podatek P2): 64009

koda namena: TAXS.

Vprašanje 3.6: Slovenski zavarovalni posrednik v imenu zavarovalnice izda račun za premijo naročniku, ki je slovenska pravna oseba. Provizija zavarovalnega posrednika znaša določen odstotek premije. Po prejemu plačila iz prve transakcije, zavarovalni posrednik nakaže tuji zavarovalnici premijo, ki je zmanjšana za višino njegove provizije. Iz obeh transakcij si zadrži eno provizijo. (22. 10. 2013)

Odgovor

V prvem odstavku 5. člena ZDFS je določeno, da davčna obveznost nastane v trenutku, ko je finančna storitev opravljena. V drugem odstavku 5. člena ZDFS je določeno, da se šteje finančna storitev za opravljeno v trenutku, ko je zanjo plačana provizija.

Kakor razumemo navedbe davčnega zavezanca, zavarovalni posrednik v zvezi z obema opravljenima storitvama prejme eno provizijo, od katere mora DFS obračunati takrat, ko provizijo dobi plačano.

Vprašanje 3.7: Slovenska zavarovalnica izda račun za premijo naročniku, ki je slovenska pravna oseba. Slovenska zavarovalnica po prejemu plačila premije tuji zavarovalnici nakaže premijo, zmanjšano za svojo provizijo, DPZP pa davčnemu organu v RS. (22. 10. 2013)

Odgovor

Kakor razumemo navedbe davčnega zavezanca, gre v tem primeru za storitev zavarovalnega posredovanja, ki jo slovenska zavarovalnica opravi na območju Slovenije in zanjo tudi prejme

provizijo, ki predstavlja davčno osnovo za plačilo DFS. DFS mora biti obračunan takrat, ko je provizija plačana.

4.0 Davčna osnova

Vprašanje 4.1: Ali se obresti, ki vključujejo nadomestila za opravljeno storitev, všttevajo v davčno osnovo za DFS ter kdaj se šteje, da obresti vključujejo tudi nadomestilo za opravljeno storitev? (12. 2. 2013)

Odgovor

V drugem odstavku 6. člena ZDFS je določeno, da se kot provizija ne štejejo obresti, ki jih je naročnik finančne storitve dolžan plačati davčnemu zavezancu v zvezi z izvedbo dogovorjene finančne storitve, če te obresti ne predstavljajo plačila nadomestila davčnega zavezanca v zvezi z opravljeno storitvijo.

Predmet obdavčitve v skladu z ZDFS niso provizije, ki so sestavni del efektivnih obrestnih mer in ki se v skladu z MRS obravnavajo kot obresti, iz plačila zanje pa ni mogoče ugotoviti, ali gre za nadomestilo stroškov.

Če torej obresti predstavljajo plačilo nadomestila v zvezi z opravljeno storitvijo oziroma je iz njihovega plačila mogoče ugotoviti, da gre za nadomestilo stroškov, se všttevajo v davčno osnovo za DFS.

V zvezi z vprašanjem, kdaj se šteje, da obresti vključujejo tudi nadomestilo stroškov za opravljeno storitev, dodajamo, da se kot nadomestilo (provizija) stroškov za opravljeno storitev šteje plačilo za izvedbo določene finančne storitve, same obresti pa niso predmet obdavčitve po ZDFS.

Vprašanje 4.2: Ali se stroški odobritve in stroški zavarovanja, ki se upoštevajo pri izračunu EOM, ko podjetje v zvezi s prodajo svojega blaga končnim kupcem odobrava tudi potrošniške kredite po Zakonu o potrošniških kreditih, štejejo za nadomestilo (provizijo) in predstavljajo davčno osnovo za obračun DFS? (12. 2. 2013)

Vprašanju je dodan primer:

Znesek kredita: 365 EUR

Realna obrestna mera (letna): 8,75%

Realne obresti: 18,12 EUR

Stroški odobritve: 18,25 EUR

Stroški zavarovanja: 9,13 EUR

Vsi stroški kreditojemalca: 45,50 EUR

Odgovor

ZDFS v 6. členu določa, da je osnova za obračun DFS nadomestilo (provizija), ki ga je davčni zavezanec prejel kot plačilo v zvezi z opravljeno finančno storitvijo. V praksi se tovrstne provizije opredeljujejo kot nadomestila, provizije, opravnine ali stroški. Kot izhaja iz navedenega primera, so stroški odobritve kredita po svoji vsebini nadomestilo oz. provizija, zato predstavljajo davčno osnovo za DFS, stroški zavarovanja pa po svoji vsebini ne predstavljajo nadomestila oz. provizije, zato niso predmet obdavčitve z DFS.

Vprašanje 4.3: Ali sta odgovora na vprašanji 4.1 in 4.2 kontradiktorna? (8. 3. 2013)

Odgovor

Če je provizija, kot izhaja iz vprašanja 4.1, vračunana kot sestavni del efektivne obrestne mere, in torej kot taka ni samostojno izkazana in zaračunana ter iz plačila za te obresti ni mogoče ugotoviti, ali gre za nadomestilo stroškov ali ne, potem ta ni predmet obdavčitve z DFS.

V odgovoru na vprašanju 4.2 pa se izhaja iz prikazanega primera, iz katerega je razvidno, da so stroški odobritve kredita po svoji vsebini nadomestilo oz. provizija, zato predstavljajo davčno osnovo za DFS.

Vprašanje 4.4: Ali zavezanci na računu niso dolžni navajati DFS, ali pa gre za prepoved izkazovanja DFS na računih? (24. 4. 2013)

Odgovor

V praksi se pojavlja dilema glede razumevanja davčne osnove v primeru izkazovanja DFS na računu, in sicer ali je davčna osnova prejeta plačilo z DFS ali brez DFS. Ali je v primeru, da je stranki zaračunano 100 EUR (ki je na fakturi izrecno prikazano) in 8,5 % DFS, in plačilo znaša 108,5 EUR, davčna osnova 108,5 EUR ali 100 EUR. Kaj je v primeru, da davčni zavezanec na računu navede klavzulo »DFS v višini 8,5 % je vračunan v ceno storitve«?

ZDFS ne vsebuje določb o izkazovanju davka na finančne storitve na računu, kot je to npr. določeno v ZDDV-1. DFS se tako ne zaračunava končnemu potrošniku (tistemu, ki mu je storitev opravljena), temveč ga davčni zavezanec obračuna od vseh nadomestil (provizij), ki jih izvajalec finančne storitve dobi plačane za opravljene finančne storitve v davčnem obdobju (davčni zavezanec, ki opravi storitev ter prejme nadomestilo (provizijo) kot plačilo v zvezi z opravljeno storitvijo, je tisti, ki obračuna in plača DFS, torej tisti, ki nosi breme davka).

Tako DDV kot DFS sta transakcijska davka, vendar se DDV zaračuna in izkaže na računu ter prevali na končnega potrošnika, medtem ko se DFS ne zaračuna potrošniku in tudi ne izkaže na računu, temveč ga davčni zavezanec obračuna in prikaže samo v svojem knjigovodstvu. Zaradi tega je pomembno, da je izkazovanje prejetih nadomestil (provizij) pravilno v knjigovodskih evidencah davčnega zavezanca, izkazovanje davka na finančne storitve na izdanih računih pa ni potrebno niti smiselno, saj je obračunavanje davka predvideno na način, da se davek obračuna od vseh nadomestil (provizij) skupaj, ki jih izvajalec finančne storitve dobi plačane za opravljene finančne storitve v davčnem obdobju.

V skladu s 6. členom ZDFS je torej osnova za davek nadomestilo (provizija), ki ga je davčni zavezanec prejel kot plačilo v zvezi z opravljeno finančno storitvijo. Tako se v primeru, ko davčni zavezanec na računu navede in obračuna DFS, šteje, da je davčni zavezanec prejel za plačilo v zvezi z opravljeno storitvijo znesek (108,5 EUR), torej tudi del, ki ga je na računu sicer prikazal kot davek, vendar v skladu z določbami ZDFS ta znesek ne predstavlja davka na finančne storitve, ampak predstavlja del davčne osnove.